

да отбѣгва осужденіе-то, не е възможно да си избави отъ языка на человѣцы-те, понеже человѣци-те наричатъ нѣмъ оногова, кой-то молчи; сребролюбецъ оногова, кой-то не прѣска имотство-то си; и блуденъ и разпутенъ оногова, кой-то ся показува податель доброохотенъ съ богатства-та си. Ты обаче остави да казвать какъ-то щать и не бойся друго, освѣнь суда на Бога.

866. Не презирай никого, хотя и да бы былъ въ неимотно состояніе, зачто-то щастіе-то може да възвыси оногоза, и да уничижи тебе.

867. Доклѣ щастіе-то ти помага, и доклѣ властвуашъ на другы-те поступай благоразумно; зачто-то скоро или кжсно ще напустишъ всяко нѣчто съ пришествіе-то на смерть-та. Помысли оныя, кон-то бѣха дошли прежде тебе; смисли царства-та какъ преидоха, и отъ прешедшы-те не остава друго развѣ стези-те (слѣди-те дири-те) на добродѣтель-та.

868. Воспоминаніе-то ся загубва, но писмо-то всегда остава.

869. Не скжсявай долги-те ноцы съ спаваніе, и не продолжавай деня, кой-то е кжсъ (краткій) съ грѣхове-те си.

870. Ные виждаме че умиратъ отъ гладъ